

A3. class Person2vec : public Person {

public :

using Person :: Person ;

int getAge () const ;

return age ;

}

char * get Name const {

return name ;

}

};

~~operator~~

ostream & operator << (ostream & stream, const Person2vec & p) {

stream << p.get Name () << " , " << p.get Age () ;

return stream ;

}

Person2vec operator + (const Person2vec & p, int n) {

int a = p.get Age () + n ;

cout << p.get Name () << " , " << a << endl ;

}

Person2vec operator + (int n, const Person2vec & p) {

int a = p.get Age () + 2 * n ;

cout << p.get Name () << " , " << a << endl ;

}

F₃ . a) B._{in}()
B._{in}()

b) B._{in}()

B._{ret}() : SETARE...

Trăbuie făcută ...

B._{in}()

D._{ret}() .
:

E₃ . 0 1 2 3 0 1 2 3 0 1 2 3 0 1 2

C₃ . 1 0 0 0 1 2 1 1

B₃ . a) 8

b) 8

63. a) Rezultat:

1.

2.

Modelul este o clasă cu o variabilă x (default 0) pe care o inițializăm prin funcția `incr()` și returnează noua valoare.

Componenta View deschide 2 fișiere (unul de intrare și unul de ieșire) și prin funcția `get-command()` returnează conținutul din input (măsură linie). Afizarea se realizează în funcția `write-result()`;

Controllerul verifică prin metoda `process()` dacă comanda corespunde cerinței (= "add") apoi porocă răspunderea către instanța clasei model (executarea `incr()`) și însoare către View nt. afizare.

În main se creează instanțele celor 3 și se apelează de 2 ori controllerul (- `process()`) astfel afizându-se rezultatul.

b) class View2: public AbstractView {

public

View2() {

out.open("output.txt", ios::out);

}

string get-command()

string rez;

get_line(stdin, rez);

return rez;

}

1)... identic ca în View

}

H₃ - Rezultat:

100

200.

Clasa C conține o valoare privată x , specifică instanței, 2 funcții de afișare și o funcție în care crează o nouă variabilă locală, denumită tot x pe care o initializează cu 100.

În urmă creării instanței c la c cu val. internă de 200 are loc $cc.c.f1$. Aceasta are loc $display(x)$ cu val. atribuită variabilei loc din blocul de instrucțiuni aferent ($//$ deci se afișează 100), apoi $display\_x()$ ce afișează 200 (noua var x nu are valoare de vedere în afara bloc. de instr. și deci se afișează val. instanței)

I 3. class NamePressure implements Display {
 public void display (Person p) {
 System.out.println(p.get_name() + " " + p.get_pressure());
 }
}

class PressureName implements Display {
 public void display (Person p) {
 System.out.println(p.get_pressure() + " " + p.get_name());
 }
}

73.

a) Deoarece n și g sunt instanțe ale aceleiași clase `Person`, linia $n = g$ are ca efect alocarea pointerului n către zona de memorie ocupată de variabila/instanța g . Astfel după oarecâtă timp ambele variabile pointerelor către aceeași instanță, deci vor avea aceeași valoare. (30).

b) clasă `Person` {

public:

//...

int getAge() const { return *age; }

`Person & operator = (const Person & n) {`

int i = n.getAge();

*age = i;

return *this;

}

//...

}

Se va afișa:

20

0

0

30

// Amun pe linia $n = g$, n primește valoarea atributului lui g și nu adresa pointerului.